

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8
 Tilleggsspørsmål nr.
 Emne: *Bit og brom*
 Oppskr. av: *ala J. Rise,*
 (adresse): *Mjien, Oppdal po.*

Fylke: *Sør-Trøndelag*
 Herad: *Oppdal*
 Bygdelag: *Orindalen-Nordkojen*
 Gard: *Rise-Nord-Mjia-Stubban*
 G.nr. Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

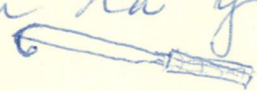

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

77a

SVAR

1.) Alt det eg minnest attover tida og til for eit tiår sia var det vanleg å nytte kvist til føring åt snøkrøter om vinteren. Namnet på dette *Bjergje* (+) var *brøtt*, uttala med *æ-ø*-lyd. Det var *bjork*kvist som var nytta til dette. Eg har ikkje høyr nokor forklaring av namnet *brøtt*, og er ikkje fagnamn til å lå noko fast om det; men ein må tru at det kjem av å bryte den fine kvisten av buskorn, (som eg og har set ein gamal mann har gjort). Det kan da vera så gammalt som frå fyr den tida ein kunne nytte *lævekriver*.

2.) Berre sagt: at skoga og høgg *brøtt* eller hente heim ris og *brøtt*bjork. For å koma fram i skogen (i djupsnø) utom *køpene*gane i lion nytta ein vel gjerne vanleg *skjelke* - utan særskilt namn for tilhøvet. Eg har sjøl vere med på slik draging *ingang*.

- 3.) Ein kjerne og aste kjerne heim hestelass med björk og hogge pin, koisten av på garden. Bröttet var vel helst nytta utpå vinteren, når lauvet var oppfora.
- 4.) Riidskopen kallast lauvojörn, som kan ha ymse makslar, serleg disse to: med krok til å tøyge åt seg koisten med, og .
- 5.) Som nemnt: rautkräter. Dei fekk det tildelt attpåatt etter ein mindre högvändall.
- 6.) Sladde ein større koanta samla kjerne ein make snö over, så det ikkje turkast så snögt. Sjeldan vart nauta slept bort i bröttstöa (som vanleg kallast betstöa) eller i tjöva-dungen. Men det kunde at geit eller sau fekk ut på gardtörn og gnaga t.d. fürubar og strangar.
- 7.) Ukjend her.